

бѣта, почтѣн-ный Рѣс-сіа.

2) Кога между двѣ гласни ся находатъ двѣ или три безгласны, не ся дѣлятъ ако они ся находатъ въ начало на славянско слово, както: лю-блю, дѣ-врый, ѡ-мный, зѣ-мный, пѣ-сѣ, грѣ-во и проч. защо казваме: блюдо, брѣю, мнѣю, сѣдѣю; ако ли не ся находатъ тога ся дѣлятъ; както: крѣп-кѣй сіл-ный, гѣр-кѣй, ѡв-ца, солн-це и проч. защо отъ пк, лн, рк, вц, лц. не начина никакво славянско слово.

3) Окончанія-та: ство, ный или ній, скій, ственъ не ся отдѣляватъ катю: Боже-ствѣ, ю-ный, сі-ній, рай-скій, мъже-ственъ.

4) Слова—кои-то ся сложены съ предлози и ся составены отъ два корена, въ пренесуванье-то ся дѣлятъ на составны-те имъ части, ако толко части-те имъ можатъ да составятъ слогъ, сирѣчь ако иматъ гласна; както: раз-мышлѣю, пред-вѣщѣю, достигаю, вез-смѣртїе, не-мошь, пре-града три-десѣтъ.

5) Ако послѣ предлогъ-о, кой-то кончава на безгласна, е пропущена коренна безгласна, тога буква-та, коя-то принадлежи на предлогъ-а, ся преноси въ другій-а